Gelijkenis van het onkruid tussen het graan

Matteüs 13:24-43

Thema: Onkruid tussen het graan

Doel
De kinderen leren dat goede en het kwade in het leven op aarde naast elkaar voorkomen.

Toelichting
Als je om je heen kijkt zie je mooie dingen. Er zijn mensen die veel van God houden en goed proberen te zijn voor elkaar. Er gebeuren dingen waar je God dankbaar voor bent en waar jij en anderen gelukkig van worden. Maar je ziet ook verkeerde dingen. Er zijn mensen die niet willen luisteren naar God en zich lelijk gedragen. Sommige gebeurtenissen maken je verdrietig en bang. En zelf doe je ook goede en verkeerde dingen.
Het liefst willen we dat het verkeerde nu al verdwijnt. Jezus vertelt dat dat gevaarlijk kan zijn. Ook het goede kan verdwijnen als het kwade wordt bestreden. Daarom moet je het goede doen en rustig afwachten. Totdat God de oogst (zijn kinderen) ophaalt en zelf een einde maakt aan alle kwaad.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Koren en onkruid
Richtlijnen: Misschien helpen de kinderen wel eens in de tuin. Daar groeien bomen en struiken, maar ook onkruid. Hoe ziet onkruid eruit? Soms als gras, soms lijkt het op een gewoon plantje. Denk maar aan een paardenbloem. Die is best mooi, maar verspreidt zich snel. Als je de paardenbloem niet weghaalt, staan er straks heel veel in je grasveld.
De zaaier over wie Jezus vertelt heeft koren gezaaid, maar als dat opkomt ziet hij ook onkruid dat op de kleine korenplantjes lijkt. Hij haalt het niet weg. Hij is bang dat hij met het onkruid ook de goede plantjes er uit zal trekken. Die gaan dan dood en dat wil hij niet. Hij wacht liever tot het koren groot genoeg is.
Jij bent net een graanplantje van God. God haalt niet alle verkeerde dingen bij jou weg, maar Hij beschermt je wel. Want jij bent belangrijk voor Hem. Jij moet blijven groeien en een kind van God worden.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Het goede en het kwade naast elkaar
Richtlijnen: Neem uit de tuin een paar planten met bloemen mee, waarvan een aantal goede planten zijn en één onkruid. Herkennen de kinderen het onkruid.
Jezus vertelt een gelijkenis over graan en onkruid. Ze staan allebei op de akker en de plantjes lijken erg op elkaar. De boer verbiedt zijn knechten direct het onkruid weg te halen. Dat is te gevaarlijk, ze kunnen ook graanplantjes beschadigen en uittrekken. Hij laat hen wachten tot de planten volgroeid zijn. Dan zie jet het verschil duidelijk.
Om je heen zie je goed en kwaad (graan en onkruid). Zou het niet fijn zijn als het verkeerde er niet was, als God dat meteen weghaalde? Nee, God neemt geen risico. Hij zorgt voor ons en beschermt en helpt ons, maar wacht met het vernietigen van het verkeerde tot het juiste moment. Dat is pas als Jezus terugkomt op aarde.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Oordeel niet te snel, heb geduld!
Richtlijnen: Veel jongeren zullen zich de vraag stellen waarom er zoveel kwaad is in de wereld? Kan God dat niet beter direct opruimen?
De gelijkenis van het koren en het onkruid geeft een antwoord: het is beter dat goed en kwaad nog naast elkaar bestaan. God oordeelt niet te snel over mensen en over wat ze zeggen en doen. Ben jij koren of onkruid? Ik denk dat jij niet alleen maar goede dingen doet… Onkruid wordt nooit een plant, maar mensen kunnen veranderen. God kijkt naar het resultaat en hoopt dat dat uiteindelijk goed zal zijn. Dat we bij Hem willen horen en leven zoals Hij graag wil. Pas als Jezus wederkomt, beoordeelt God ons leven.

Extra bijbelgedeelte: Jakobus 5:7-11
(We moeten net zo geduldig zijn als de boer die wacht op de opbrengst van zijn land. Help elkaar om te geloven en doe vooral zelf het goede. Uiteindelijk zal God recht spreken over iedereen)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte
Matteüs 13 is een hoofdstuk vol met gelijkenissen over het Koninkrijk van de hemel. Dat laatste wordt in de andere evangeliën het Koninkrijk van God genoemd – Matteüs vermijdt die uitdrukking, waarschijnlijk uit eerbied voor de naam God.
Hier vertelt Jezus over iemand die 's nachts onkruid zaait tussen de ingezaaide tarwe. Daarna volgen twee gelijkenissen over het mosterdzaadje en het zuurdeeg. Pas na deze verhalen vertelt Jezus – omdat zijn leerlingen erom vragen – wat die gelijkenis over het onkruid in de akker betekent.

Vers voor vers

Vs.24 Het Koninkrijk van de hemel is te vergelijken met iemand die goed zaad zaaide in zijn akker. Dan volgt het verhaal van vs. 23 t/m 30. Ik zal de uitleg die Jezus geeft in vs. 36 t/m 42 er direct naast leggen.

Vs. 37 Een boer zaait (natuurlijk) goed zaad. Die zaaier is de Mensenzoon, waarmee Jezus zichzelf bedoelde. Dat woord 'Mensenzoon' wijst op de belofte in het boek Daniël (7:9-14) dat aan het eind van de tijd de Messias zal komen om koning te zijn over alle volken. De akker is de wereld (vs. 38).

Vs. 25 Terwijl de mensen slapen kwam zijn vijand. Dat wil zeggen niet zomaar een vijand, maar dé vijand van de boer. Het is de duivel verklaart Jezus (vs. 39).
De NBV vertaalt het Griekse 'zizania' met 'onkruid', de Naardense Bijbel geeft 'raaigras', de biologische naam is Lolium temulentum, beter bekend als dolik. Het is een grasachtige plant die nauwelijks te onderscheiden is van tarwe. En de korrels van dolik zijn licht giftig (commentaar van William Barclay).
Het woord zizania wordt steeds gebruikt, zowel in de gelijkenis (vs. 25, 27, 29, 30) en als bij de uitleg (vs. 36, 38, 40).

Vs.26vv Als de tarwe en dolik uitspruiten en groeien, zien de knechten wat er aan de hand is en willen de dolik uit de akker trekken. Opnieuw horen we over de vijand van de boer.

Vs. 29v De boer wil niet dat de dolik uit de akker getrokken wordt, want misschien trek je dan ook goede tarwe eruit. Wacht tot de oogsttijd als beide volgroeid zijn, dan zal ik de maaiers opdracht geven om eerst het onkruid te verzamelen en vervolgens te verbranden. De maaier, vertelt Jezus in vs. 39 zijn de engelen. Niet wij mensen zullen het onderscheid maken tussen 'dolik' en 'tarwe' maar God zelf door de engelen. Engelen die gehoorzamen aan de Mensenzoon, vs. 41. De oogst wijst op de voleinding van de wereld ook wel het eind van de tijd genoemd.

Vs.38vv Maar wat bedoelde Jezus nu met 'dolik' en 'tarwe'? In vs. 38 zegt hij: het goede zaad (de tarwe) zijn de kinderen van het Koninkrijk en de dolik zijn de kinderen van de boze. Verderop in vs. 41 zegt Jezus het veel scherper: de engelen van de Mensenzoon zullen uit het Koninkrijk verzamelen (Herziene Statenvertaling) 'alle struikelblokken en hen die de wetteloosheid doen.' De NBV heeft dat heel to-the-point vertaald met 'allen die anderen ten val gebracht hebben en de wetten hebben verkracht.' Het goede zaad wijst op de rechtvaardigen die in het Koninkrijk van hun Vader zullen stralen als de zon (vs. 43).

Wat bedoelde Jezus met deze gelijkenis?
Het eerste wat de gelijkenis wil zeggen is dit. De boodschap van Jezus (de boer die zaait) kan mensen binnen het Koninkrijk van God brengen. Tegelijkertijd probeert de boze dit goede werk te verhinderen en te vergiftigen (zoals de dolik). De medewerkers van Jezus (zoals zijn discipelen) kunnen wel vermoeden, en misschien zelfs onderscheiden, wie aan de boze gehoor geven. Maar toch, het eindoordeel ligt niet bij ons, maar in handen van de Mensenzoon. En pas bij de voleindig van de wereld. Wij zouden ons zo makkelijk kunnen vergissen en een goed tarweplantje kunnen verwarren met dolik. Door ons oordeel zouden we mensen buiten de invloedsfeer van Gods Koninkrijk kunnen trekken, terwijl ze er wel in horen!
Het tweede is dat Jezus bij het goede zaad (de tarwe) spreekt over mensen die rechtvaardig leven en God kennen als 'hun Vader' (vs. 43). Daar ligt een sleutel voor wat het betekent om tarwe-mens te zijn: je hebt God als je liefhebbende Vader leren kennen en geleerd om uit liefde Hem te gehoorzamen. Terwijl dolik-mensen door hun manier van leven (en misschien ook wel door hun godsdienstige verhalen en theologie) een struikelblok voor anderen geweest zijn. Jezus bedoelt dat dolik-mensen anderen proberen weg te trekken van het leven met Hem, weg van Gods Koninkrijk. Dat gebeurt niet zomaar, nee, het heeft iets opzettelijks, iets moedwilligs. Dat maak ik op uit Jezus' woorden dat hij dolik-mensen 'kinderen van de boze' noemt. Het oordeel van de Mensenzoon is bepaald niet mals: ze zullen in de vurige oven geworpen worden, daar zal het gejammer zijn en het tandengeknars (vs. 42, HSV).
Dit tweede lijkt me te moeilijk om aan kinderen te vertellen, maar met tieners kun je er misschien over praten. Laat het vooral duidelijk zijn dat niet iedere zonde een mens tot een dolik-mens maakt, zeker niet. Verderop in het evangelie (Matt. 18:6-10) waarschuwt Jezus ervoor geen van de geringste gelovigen te verachten (vs. 10) of te laten struikelen (vs. 6)!

Auteur: RB

Liederen

Psalm 149	
Lied 923	
Lied 672	(-=Gezang 242 LvdK)
Lied 864	(=Gezang 409 LvdK)
Een wijs man	Hemelhoog 89
Gelukkig zal je zijn	Hemelhoog 1
Welzalig de man die niet wandelt	Hemelhoog 2
Uw Woord is een lamp voor mijn voet	Hemelhoog 494
Hoor, de vogels zingen weer	Hemelhoog 377
Laat zo je licht maar schijnen	Hemelhoog 685
Lees maar in de Bijbel	Hemelhoog 489
God heeft een plan	Hemelhoog 675

Auteur: PZ

Koren en onkruid

Inleiding
Lisa heeft een moestuin. Samen met haar mama heeft ze vorige week zaadjes in de grond gestopt. Daarna hebben ze met een grote groene gieter water gesproeid. En nu is het wachten… Elke ochtend, na het ontbijt, vraagt Lisa of ze naar de moestuin mag. Ze wil zo graag kijken of de plantjes al zijn gegroeid. Maar helaas… Lisa ziet alleen nog maar zwart zand. Net als in het begin.
'Wat duurt dat lang zeg', zegt Lisa verdrietig tegen haar mama. 'Ach lieverd, dat is lastig hè, wachten', antwoordt mama. 'Maar God heeft even tijd nodig. Hij moet tegen de zaadjes zeggen dat ze mogen gaan groeien. En de zon moet de grond warm gaan maken. En wat kunnen wij doen, Lisa?' Lisa denkt heel hard na. Maar ze is toch nog een beetje verdrietig. Daarom weet ze het antwoord niet. Boos schopt ze tegen een steentje aan. Ze is zo boos, dat ze wel kan huilen. En dan druppen de tranen over haar wangen. Er zijn zo veel tranen, dat ze niet kan zien waar ze loopt. Kleng, kling, boem. Daar ligt Lisa languit op de grond. Ze kijkt achterom. 'Waarom viel ik?' denkt Lisa. Oh, ze is gevallen over de gieter! Natuurlijk! Zaadjes hebben water nodig! En als God geen regen geeft… dan mag Lisa de zaadjes regen geven! Blij pakt ze de gieter op. Veegt het zand van haar knietjes en loopt naar de kraan.

Een paar dagen later hoort de mama van Lisa heel hard gejuich. Waar komt dat geluid nou weer vandaan?, denkt ze. Ze loopt naar de moestuin. Daar ziet ze Lisa springen van plezier. 'Mam, mam, kom snel! Ik zie iets groens!'. Lisa en haar mama zitten gehurkt bij de moestuin. 'Kijk nou, dat is leuk! Zie je Lisa. Als je maar lang genoeg geduld hebt. Laten we eens kijken wat voor plantjes we zien'. Tussen de kleine sprietjes staat ook andere kleine plantjes. 'Het plantje heeft stekels. Het lijkt op een klein prikplantje, mama.', zegt Lisa. 'Dat heet onkruid Lisa. Deze heeft kleine stekeltjes. Wat zullen we er mee doen?'. 'Ik ga hem er echt niet uithalen hoor! Dat doet pijn aan mijn vingers', antwoordt Lisa. Lisa ziet haar mama nadenken: 'Als we dat plantje eruit halen, dan trekken we de goede plantjes er misschien ook uit. Dat lijkt me geen goed idee. We laten de goede plantjes eerst maar even groeien. Dan trekken we het onkruid er later uit, als ze allebei wat groter zijn.'
Even later zitten Lisa en haar mama binnen met een kopje thee. En ze nemen er een koekje bij.

Bijbelgedeelte
'Weet je Lisa', begint mama. 'In de Bijbel staat ook een verhaal over onkruid en goede plantjes.
Alle mensen mogen verhalen horen over de Here Jezus. Die helpen hen om te doen wat de Here God graag wil. Wat Hij fijn vindt.
God bedoelt met het onkruid mensen die niet luisteren, die niet in Jezus geloven. Zij maken verkeerde keuzes. Ze doen stoute dingen.
God ziet ons als de goede plantjes. Wij proberen te doen wat God graag wil.
Mensen die niet geloven en mensen die wel geloven kunnen dus naast elkaar leven', legt mama uit.
Lisa knikt. 'Maar mama, wij geloven in Jezus, en toch doen wij ook stoute dingen'.
Mama glimlacht. 'Dat klopt lieverd, dat klopt.
Je lijkt op een klein plantje uit een zaadje. Natuurlijk doe jij verkeerde dingen en ik ook.
Maar God laat ons eerst nog even groeien. Als we van Hem houden, dan ziet Hij dat wij geen onkruid zijn, maar mooie plantjes die Hij wilde zaaien. Wij doen ons best om van Hem te houden. Alleen lukt dat niet altijd.

Afsluiting
Lisa vindt het een lastig verhaal. Maar ze denkt snel aan haar plantjes. En het onkruid dat erbij staat.
'Mag ik nog een koekje?', vraagt ze.

Auteur: LNZ

Het goede en het kwade naast elkaar

Als je om je heen kijkt zie je mooie dingen. Dingen waar je blij van wordt en dankbaar voor kunt zijn. Denk eens even na wat jij daarvan om je heen ziet.
Er zijn ook dingen die je verdrietig of bang kunnen maken. Soms zijn andere mensen daar de oorzaak van. Denk eens even na hoe dat bij jou zit: doe jij dingen die anderen blij maken of zitten er ook dingen bij waarmee je anderen verdrietig of bang maakt?
De minder mooie dingen lijken op onkruid in een tuin met mooie bloemen. Dat onkruid neemt goede grond in beslag zodat er minder ruimte is voor mooie bloemen en planten. Dat onkruid kan zelfs de bloemen hinderen om prachtig te groeien.
Soms zouden we willen dat het lelijke en kwade van de aarde verdwijnt.
Ben je benieuwd wat Jezus daarover zegt, doe dan je oren maar open:

Bijbelverhaal
De Here Jezus neemt alle tijd om met de groep mensen om zich heen in contact te zijn. Vandaag zijn er zoveel mensen gekomen dat ze elkaar verdringen. Ze zijn in de buurt van het meer van Galilea. Om het meer liggen heuvels met akkers. Omdat de mensen dringen gaat Jezus in een van de boten zitten. Dan kan iedereen Hem goed zien en horen. Er zijn ook kinderen met de ouders meegekomen. Ze kijken naar de akkers waarop boeren hun werk doen. Die strooien zaad uit over de grond. Ze hopen dat er daarna regen komt zodat uit de zaadjes kleine groene sprietjes opkomen. De zon zal die sprietjes helpen groeien zodat over een poosje grote halmen met graankorrels kunnen worden binnengehaald. Daar wordt brood van gebakken. De kinderen weten wel hoe het gaat. De jongens helpen de vaders vaak met werk op de akker. De meisjes helpen hun moeder om goede zaadjes uit te zoeken voor het zaaien. Er moet geen onkruidzaad tussen zitten of verkeerde zaadjes. Dat uitzoeken is een precies werkje. Het is belangrijk om genoeg eten te hebben in de wintertijd als niets groeit door de kou.

Jezus kijkt om zich heen en ziet de mannen op de akkers. Hij wijst naar Hen en begint te vertellen over het Koninkrijk van de hemel. Hij wil de mensen vertellen over hoe God het graag ziet op aarde. Wat de mensen zien maakt hen niet altijd blij. Vooral niet omdat de Romeinen de baas zijn in hun land. Daarom nodigt Jezus de mensen uit te luisteren naar de boodschap die God voor hen heeft.
‘Weet je’, begint Jezus terwijl Hij wijst naar de werkers op de akkers, ‘het Koninkrijk van de hemel lijkt op een heer die goed zaad zaait in zijn akker. Als het werk klaar is, kan niemand de zaadjes terugvinden maar de heer weet dat over een poosje kleine, groene sprietjes boven de aarde uitkomen. Die zullen uitgroeien tot sterke planten waar graankorrels in groeien. Als de heer naar huis gaat ziet niemand het verschil op de akker.

In een donkere nacht komt weer iemand op de akker. Kijk eens, hij begint ook te zaaien. Weet hij niet dat er al gezaaid is? Jezus zegt: ‘Hij is niet iemand met een goede bedoeling. Het is de vijand die het groeien van goed zaad wil verstoren.’ Als deze vijand naar huis gaat ziet niemand wat er is veranderd. Niemand ziet het verschil.

Op een morgen komen de medewerkers van de heer geschrokken naar hem toe. ’Heer! U hebt toch goed zaad in de akker gezaaid? Wij zien, dat er onkruid is opgekomen.’ Het verschil met de tarweplantjes is niet groot maar de medewerkers kennen het verschil. Er werd tarwe verwacht maar nu groeit er dolik tussen, een plant die veel op tarwe lijkt, maar niet gezond is om te eten. ‘Moeten wij beginnen dat onkruid weg te halen, heer? Zullen we die dolikplanten eruit trekken?’ De heer reageert rustig: ‘Ik snap dat jullie dat zeggen maar ik vind dat geen goed plan. De wortels van de dolik zijn tussen de worteltjes van de tarwe gegroeid. Als je gaat trekken zou je de goede planten ook beschadigen. Mijn plan is om alles te laten groeien tot het moment van de oogst. Dan is het verschil duidelijk te zien en geef ik de maaiers de opdracht tarwe en dolik te scheiden. Daar zal ik zelf de opdracht voor geven’, belooft de heer.

De mensen zijn verrast door dit verhaal en beginnen met elkaar te praten maar Jezus begint een nieuw verhaal. De mensen stoten elkaar aan; ‘Sssttt’ ze willen geen woord missen. ‘Het Koninkrijk van de hemel lijkt op een mosterdzaadje. Het zaad is zo klein dat je het bijna niet ziet. Iemand deed het in de grond. Toen hij klaar was, leek er niets veranderd; het zaadje was niet meer te vinden. Na een poosje kwam er iets tevoorschijn uit de grond. Het groeide en groeide tot het zo groot werd als een struik van een paar meter hoog. Zoveel groeikracht zat er in dat zaadje. En let eens op, vogels vinden in deze struik een fijn plekje voor hun nest. Wie had dat gedacht?’

De mensen in het gras rondom het meer luisteren ademloos als Jezus nog een verhaal vertelt. Het gaat over een vrouw die brood gaat bakken. Ze heeft het meel klaargezet en pakt een klein beetje gist om door het deeg heen te kneden. Met dat deeg bakt ze brood voor de komende dagen. Ze kneedt en kneedt. Niemand kan het gist terugvinden in de deegbal. Heeft het iets veranderd? De vrouw zet het deeg op een warme plaats. Na een poosje knikt ze tevreden, de deegbal is twee keer zo groot geworden. Je ziet het gist niet meer maar het heeft groeikracht gegeven aan de deegbal. Daar kunnen smakelijke broden van worden gebakken.

Voor deze dag hebben de mensen genoeg gehoord. Jezus stuurt de mensen naar huis. De dag is al een eind voorbij. De boot wordt vastgelegd aan de wal en ook Jezus wandelt met zijn leerlingen naar huis.

lees verder op de volgende bladzijde

Petrus heeft geluisterd. Zijn hoofd zit vol vragen. ‘Heer, wilt U uitleggen hoe dat zit met dat graan en die dolik?’ Jezus zegt: ‘Aan jullie zal Ik de geheimen van het Koninkrijk uitleggen. Wat Ik met dit verhaal bedoelde is dit: ‘Met die heer bedoel Ik de Mensenzoon, Mijzelf. Met de akker bedoel Ik de wereld; het goede zaad zijn de mensen die bij het Koninkrijk horen; het onkruidzaad zijn de mensen die daar tegenin gaan. De vijand is de duivel die alles in de war wil brengen. De oogst is het moment dat God de wereldtijd stopzet. De maaiers zijn de engelen. ‘Maar Heer, hoe zal dat dan gaan?’ wil een ander weten. Jezus legt het uit: ’Als God de wereldtijd stopzet zal de Mensenzoon zijn engelen eropuit sturen. Dat is het beste moment om te beoordelen wat goed of wat verkeerd is. Zij zullen de dolikmensen die eropuit waren om anderen in het ongeluk te storten en zich niet stoorden aan de goede regels en wetten van God, bij elkaar verzamelen en apart houden. Daarna zullen de engelen de tarwemensen bij elkaar verzamelen. Zij worden in het Koninkrijk van het Licht bij God de Vader samengebracht.

Dat is de boodschap van deze dag. De mannen denken erover na. Elke dag leren ze van hun Meester meer over wat deze Zoon uit de hemel aan de mensen op aarde wil laten weten. Ze weten zeker dat wat Hij zegt Gods waarheid is. Het is belangrijk dat meer mensen hun oren daarvoor open doen en nieuwsgierig worden naar de betekenis ervan.’

Om over na te denken
Om dingen van het koninkrijk van de hemel aan mensen bekend te maken, gebruikte Jezus voorbeelden die mensen kenden uit hun dagelijks leven. Zo’n voorbeeldverhaal lijkt op een pakketje dat is ingepakt. Als je het pakketje niet uitpakt, weet je niet wat er in zit. Veel mensen hoorden het verhaal maar begrepen niet dat er een extra betekenis in verpakt was. Voor hen ging het niet verder dan luisteren naar een verhaal. Om de betekenis te kunnen begrijpen is het belangrijk nieuwsgierig te worden naar wat Jezus ermee bedoelde. De leerlingen doen dat en vragen de Heer of Hij het hun wil uitleggen.

Er zijn op aarde goede en minder goede dingen te zien. Vaak heeft dat te maken met wat mensen doen, welke keus ze maken. De boodschap van Jezus is dat we het goede nieuws serieus moeten nemen. Het is belangrijk daarvoor ruimte te maken in je hart en denken. Dan krijgen verkeerde gedachten minder plaats en zal het goede van God meer wortels krijgen in ons denken. Dan groeien wij als mensen die zijn zoals God hen graag ziet. Net als het mosterdzaad. En God wacht daar geduldig op.

Daar kunnen we over zingen. Bijvoorbeeld:
Op toonhoogte 391, Bewaar je oog, je oor, je hart enz.
Op toonhoogte 459:1, Wij willen samen vieren dat God van mensen houdt.

Om te doen
Geef elk kind een paar gedroogde bruine bonen mee naar huis. Lees als leiding op internet hoe ze die het best kunnen laten ontkiemen. Doe zelf ook mee en houd elkaar op de hoogte. Het is mooi om van dichtbij te zien hoe een boon gaat uitlopen en zijn groeikracht gebruikt. Het helpt de boodschap van Jezus aanschouwelijk te maken, dat het Koninkrijk van de hemel groeikracht heeft. ‘Kijk maar, je ziet er steeds meer van. Eerst kleine puntjes die uitgroeien, daarna takjes en misschien zelfs blaadjes. Zo werkt het Koninkrijk van God in deze wereld. Kijk maar eens goed om je heen.

We kunnen ervan zingen; ‘Wil je wel *geloven* dat het groeien gaat, klein en ongelooflijk maar toch… Hanna Lam III.9 couplet 1

Auteur: JH

Oordeel niet te snel, heb geduld!

Gesprek als inleiding
Zolang er zonde in de wereld is, is er strijd tussen goede en kwade machten. Veel verhalenschrijvers en filmmakers (vooral Walt Disney) hebben spannende verhalen rondom dit thema bedacht. Ook bekende sprookjesverhalen gaan hierover.

- Wie weet zo'n film/verhaal?
- Hoe weet je nou wie bij de kwade machten hoort?
- Wie wint meestal? Vaak ligt het voor de hand, dan hoort je aan de stem, aan hoe er gesproken wordt, dat er kwade bedoelingen zijn. Of je hoort aan de spannende filmmuziek welke kant het opgaat.
- Merken jullie in onze wereld iets van goede en kwade machten?
- Merk je er wat van in je eigen leven/ in je eigen gedachten.

Bijbelverhaal
Vandaag vertel ik een verhaal van Jezus. Hij leert de mensen dat er een nieuwe wereld komt. Dat noemt Hij 'Het Koninkrijk van God'. Een rijk waarvan Hij Koning is. Jezus zegt dat er nu al sporen van dat Koninkrijk zichtbaar zijn in de wereld. Ik ben benieuwd:

- Zien jullie in onze wereld al iets van het Koninkrijk van God? Kunnen jullie zien dat God Koning is?
- Zie je ook dingen gebeuren die er helemaal niet bij passen? Hoe komt het? Kan God daar niet wat aan doen?

De mensen in Jezus' tijd hebben dezelfde vragen als wij nu. Zij denken dat Jezus, terwijl Hij op aarde is, alles anders gaat maken. Ze verwachten een koninkrijk van vrede. Ze kunnen niet wachten tot Jezus de vijanden weg zal doen. Dan kunnen Gods kinderen fijn met elkaar leven….. Maar zo denkt God niet. Hij leert de mensen dat goeden en kwaden, gelovigen en ongelovigen samen opgroeien tot aan het einde van de wereld. Jezus vertelt waarom Hij dat zo doet. In een verhaal over goed en kwaad.

Het is weer een landbouwverhaal; over zaaien in de akker. Als je een mooie opbrengst wil hebben, moet je beginnen met het beste zaad uit te kiezen om te zaaien. Dat doet de boer in het verhaal dan ook: Hij en zijn knechten zaaien op een mooie dag de grote akker vol met eersteklas zaad. Tijdens het verhaal zien de mensen het voor zich. Maar dan, in de nacht komt de vijand van deze man. Niemand ziet hem, dus houdt ook niemand hem tegen. Hij zaait royaal op de akker die niet van hem is! Giftige onkruidzaden strooit hij. Stil en geniepig doet hij zijn werk. Wie zal het merken? Hier rekent niemand op. Aan de kleine plantjes die fris groen uit de grond omhoog komen, is nog niets te zien van onkruid. Dit onkruid lijkt op koren. Alleen als het koren gaat rijpen, als er aren komen in de halmen. Dan zie je verschil. De knechten van de boer zijn helemaal verbaasd en ook verontwaardigd.
Ze hadden van dat goede zaad gestrooid en nu komt er zoveel onkruid op. De boer zelf weet allang wat er is gebeurd. Hij legt uit wat de vijand gedaan heeft. 'Heer, zullen we….?', stellen de knechten voor. Hun handen jeuken om die onkruidstengels eruit te steken. Maar ze krijgen geen toestemming: Het risico dat ze ook koren uitrekken is te groot. Omdat alles samen opgroeit zijn de wortels met elkaar verbonden. Pas bij de oogst mogen koren en onkruid van elkaar gescheiden worden. Dus alle planten blijven staan op de akker. Tot er geoogst kan worden. Tot de korenaren rijp en vol zijn.

Als de mensen al naar huis gegaan zijn, willen de leerlingen van Jezus graag weten wat dit verhaal nou eigenlijk betekent. Zonder uitleg hebben ze er niet veel aan. Alweer is de zaaier van het goede zaad Jezus zelf. Maar nu is het zaad niet alleen het woord van God dat over de hele aarde uitgestrooid wordt. En nu vertelt Jezus ook wat er met mensen gebeurt die de woorden van God in hun hart bewaren. En die gehoorzaam Hem willen volgen. Dat zaad doet wat in hun harten. Het worden mooie korenhalmen met volle aren. Het worden mensen die door hun manier van leven goede vruchten dragen. Zichtbaar voor anderen. Omdat de vijand van God heel jaloers is. Omdat hij niet kan hebben dat mensen hun hart aan God geven, strooit hij op een geniepige manier zijn valse woorden ook rond. Waardoor hij zomaar twijfel kan zaaien, en mensen misschien wel op andere gedachten kan brengen.
Jezus vertelt dit verhaal omdat Hij wil laten horen, hoe satans tactiek is. Elke stap die de zaaier zet, volgt satan na. Wij moeten goed bedenken dat de vijand nooit stil zit. Maar gelukkig is zijn invloed beperkt. Hij kan het goede zaad niet vernietigen. Hij kan alleen proberen zoveel mogelijk onkruid daarbij te laten opgroeien. Hij wil de groei van het koren in de weg staan. En de boer ziet echt dat onkruid wel. Maar Hij kijkt tevreden, want Hij ziet zijn oogst. En Hij heeft nog geduld. Hij wil nog wachten want wat in de natuur niet kan, kan bij God wel. Hij kan dat onkruid veranderen in tarwe. Mensen die Hem niet kennen,

lees verder op de volgende bladzijde

kunnen in Hem gaan geloven. Zolang we in de wereld leven, blijven wij dus te maken houden met onkruid. Heel letterlijk op het land in de natuur. Maar ook op een andere manier: Je hoeft het nieuws maar te volgen. Dichtbij maar ook ver weg. Er zijn nog zoveel mensen die leven zonder God. Zij zijn kinderen van de duisternis. Ze vinden het normaal om te bedriegen of uit te buiten.

Dan komen we weer bij de vraag van het begin: Kan God hier niet wat aan doen? Waarom laat God dit gebeuren? Nou uit het verhaal van Jezus leren we dit : God grijpt nog niet in. Hij heeft heel veel geduld met ons allemaal. Dat is zijn liefde. Ook met mij en met jou heeft Hij heel veel geduld. Het is goed om daaraan te denken. Juist als het tegen zit in jouw gezin. In je klas of sportteam. God wil je geduld leren. Met iedereen om je heen. Je mag zelfs geduld met jezelf hebben. God heeft het ook. Je mag uitgroeien tot een volle korenaar. Klaar om te worden geoogst.
Want dat moment komt!

Als Jezus terugkomt op aarde zal Hij de maaiers de opdracht geven om eerst het onkruid van de akker te halen. De maaiers, zegt Jezus, dat zijn de engelen. Als zij koren en onkruid scheiden, maken ze geen fouten. Alle onkruid wordt in bossen bij elkaar gebonden en verbrand. Maar het koren, dat wordt zorgvuldig verzameld en in de schuur bewaard. Jezus is er heel duidelijk over: Er zijn twee soorten mensen. Zij die gegroeid zijn in het leren geloven en mensen die steeds meer verstrikt raken in een zondig leven. Dat is een ernstige boodschap.
Wij leven nu nog in de tijd dat het koren nog op het land staat. God geeft nog tijd omdat Hij hoopt dat onkruid wordt ‘besmet’ door koren. Als christen kun je invloed uitoefenen. Al is dat best lastig. Weet je wat je hierbij kan helpen? Probeer zoveel mogelijk te leven alsof het Koninkrijk van de hemel nu al gekomen is. Eerst nadenken kan helpen. Bijv. Past wat ik nu ga doen, bij het leven in de hemel? Als je dit ook doet met je woorden, met je gedachten…dan leef je nu al het leven wat je straks volmaakt gaat doen. Dan laat je door je leven al iets zien van het nieuwe Koninkrijk dat zal komen. Gods Geest heeft kracht genoeg om je hierbij te helpen. Vraag het Hem maar.

Gespreksvragen

1. God is enorm geduldig. Lees ook Jacobus 5:7-11 Wat wordt van ons gevraagd. En waarom?
2. Waarom mogen koren en onkruid samen opgroeien? Wat vind je daarvan?
3. Ken je meer voorbeelden uit de Bijbel waarin je ontdekt dat God heel geduldig is. (Zie Lc.9:54-56, Mat. 26: 52-54, Zach. 4:6)
4. Alleen engelen, Gods hemelse knechten, mogen het koren van het onkruid scheiden. Het moet heel zorgvuldig gebeuren. Wat zegt dit van God?
5. Jezus maakte zelf mee toen Hij op aarde was, dat de duivel er alles aan doet om op de akker van de wereld slecht zaad te zaaien. Noem eens voorbeelden.
6. Wat leer je van dit verhaal? Over God en de wereld. En over de toekomst?

Opdracht

Jij krijgt vanuit dit verhaal de opdracht mee om geduldig te zijn met mensen die God nog niet kennen. Ken je zo iemand in je omgeving? Neem als opdracht mee, dat je elke dag voor deze persoon/deze familie bidt. Het is belangrijk dat je dit volhoudt. En ook echt verwacht dat er verandering zal komen. Want je moet niet vergeten: God wil hetzelfde als jij en zijn Geest werkt krachtig.
Dit is een levenslange opdracht. Totdat Jezus terugkomt! Want als jouw gebedsmaatje tot geloof is gekomen, kun je weer voor een ander gaan bidden. (zie gespreksvraag 2) Wij willen niet dat satan wint. Gods huis moet vol worden.

Dankpunten:

Danken mag je dat het onkruid wat je van geboorte was, nu leven mag als koren op weg naar mooie vruchten.
Danken dat je geboren ben op een plek waar je verhalen van God hoort.
Danken mag je dat God zoveel geduld heeft. En zoveel van ons houdt.
Danken dat Gods kracht overwint!

Auteur: RE